

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนสิทธิบัตรประชาชน

คณะกรรมการสิทธิบัตรประชาชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๖๔/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุข อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีกล่าวอ้างว่าถูกพนักงานรักษาความปลอดภัยโรงพยาบาลควบคุมตัวและคุกคามระหว่างการรักษาพยาบาล

ผู้ร้อง [REDACTED]

ผู้ถูกร้อง โรงพยาบาลลำปาง

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิบัตรประชาชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๕๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องถูกสูบน้ำกัดจึงเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาล [REDACTED] จังหวัดลำปาง แพทย์ได้นัดวัคซีนจำนวน ๑ เข็ม และนัดหมายให้ผู้ร้องมาฉีดวัคซีโนีครั้งหนึ่ง ต่อมา ผู้ร้องมีความกังวลจึงไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง พนักงานรักษาความปลอดภัยของผู้ถูกร้องให้ผู้ร้องเข้าห้องฉุกเฉินเพื่อพบจิตแพทย์ และฉีดยาอนหลับให้ผู้ร้อง หลังจากนั้นได้พาตัวผู้ร้องเข้าไปในห้องซึ่งเป็นกรงเหล็ก โดยมีพนักงานรักษาความปลอดภัยของโรงพยาบาล จำนวน ๕ คน เข้ามาควบคุมตัว ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำดังกล่าวเป็นการลงทะเบียนสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ที่ได้รับการรับรองและคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และเป็นการกักขังหน่วงเหนี่ยวตามประมวลกฎหมายอาญา จึงขอให้ตรวจสอบ ทั้งนี้ ผู้ร้องได้แนบทันงสือรับรองแพทย์จากโรงพยาบาลสวนปุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ ปรากฏตามผลการตรวจสอบของจิตแพทย์ว่า ผู้ร้องเป็นโรควิตกังวล (Panic disorder) แต่ไม่มีอาการโรคจิต ประกอบคำร้องเรียนด้วย

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิบัตรประชาชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุข อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิบัตรประชาชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิบัตรประชาชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาจากการซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) หนังสือโรงพยาบาล [REDACTED]

[REDACTED] ถึงเลขที่การคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒) หนังสือโรงพยาบาลภาคฯ จังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๓๒.๓/๒๖๔๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงเลขที่การคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓) หนังสือโรงพยาบาลลำปาง ที่ ลป ๐๐๓๒.๑๐๑.๑/๕๗๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงเลขที่การคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ๑ ข้อเท็จจริงพังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ร้องมีประวัติเข้ารับการรักษาทางจิตเวชที่โรงพยาบาลลำปาง ตั้งแต่ปี [REDACTED] โดยแพทย์วินิจฉัยว่า เป็นโรควิตกังวล มีประวัติการใช้เมทแอมเฟตามีน และบุหรี่ ผู้ร้องได้เข้ารับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แต่เนื่องจากผู้ร้องเป็นไข้และต้องการเข้ารับการตรวจรักษาเร่งด่วน จึงเข้าไปพบแพทย์โดยยังไม่ได้รับการซักประวัติและไม่ได้รับอนุญาตก่อนเข้าห้องตรวจ ซึ่งแพทย์ที่ทำการตรวจเป็นหญิง เจ้าหน้าที่หน้าห้องเกรงว่าแพทย์กับผู้ร้องอาจเกิดปัญหาการรับรู้ประวัติ ผู้ร้องได้ จึงเรียกพนักงานรักษาความปลอดภัยมาจับตัวผู้ร้อง ในวันดังกล่าวได้มีการรายงานทีมจิตแพทย์ เพื่อให้การวินิจฉัย พบว่าผู้ร้องเล่าเรื่องยืดยาวสรุปใจความสำคัญไม่ได้ แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคจิต เนี่ยบพลัน สันนิษฐานว่าอาจเกิดจากยาที่ผู้ร้องมีประวัติการใช้ ประกอบกับยังติดต่อญาติไม่ได้ จึงฉีดยา ให้สงบ และให้ผู้ร้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง ต่อมากายหลังเมื่อติดต่อญาติของผู้ร้อง

/ได้ปฏิเสธ...

๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒๙ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทราบ ทราบกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโดยร้ายหรือรุ่มมุขยธรรมจะกระทำมิได้ มาตรา ๔๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ได้ปฏิเสธการรักษา แพทย์จึงออกใบบันด์ให้ผู้ร้องเพื่อติดตามรักษาอาการอย่างต่อเนื่องหลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องได้ทำหนังสือเรื่องร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้อง

เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ตามหลักฐานใบสรุปข้อมูลการรักษา พบร่วมกับผู้ร้องไปโรงพยาบาลผู้ถูกร้องก่อนวันนัด ๑ วัน เพื่อขอเข้าพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้องเนื่องจากต้องการติดตามความคืบหน้าเรื่องร้องเรียน แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้องไม่อยู่ ผู้ร้องอาจเกิดความเครียดจึงขึ้นไปที่สำนักงานผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้องก่อนได้รับอนุญาตและพยายามขึ้นไปบนห้องผู้อำนวยการ พนักงานรักษาความปลอดภัยและจิตแพทย์จึงเชิญตัวผู้ร้องไปที่ห้องตรวจจิตเวช

เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องอ้างว่าได้พากุณตา อายุ ๘๘ ปี เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลケーカและโรงพยาบาลケーカได้ส่งตัวคุณตาของผู้ร้องไปรักษาที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง ผู้ร้องจึงถือโอกาสเข้าพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้อง เพื่อสอบถามกรณีที่ผู้ร้องเคยร้องเรียนปัญหาการใช้สิทธิในการรักษา เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ร้องสามารถใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือสิทธิสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาล (บัตร สปร.) และไม่ได้สำรองจ่ายเงินแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงเข้าไปในสำนักงานผู้อำนวยการก่อนได้รับอนุญาต เจ้าหน้าที่จึงแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยจะงับเหตุ และเชิญทีมบริหารความเสี่ยง ทีมจิตแพทย์นักจิตวิทยาเข้าพูดคุยกับบิดาของผู้ร้องเพื่อป้องกันการเกิดช้ำ

เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องนำยา (กลุ่มยาไวติกั้งวัลและยารักษาจิต) และบัตรนัดจากโรงพยาบาล [REDACTED] มาพบแพทย์เพื่อขอตรวจปัสสาวะหารสารเมาเมฟตามีนอีกครั้ง โดยก่อนหน้านี้ได้ตรวจที่โรงพยาบาล [REDACTED] แล้ว โดยผลการตรวจไม่พบสารเมาเมฟตามีน (ผลเป็นลบ) จึงให้เข้ารับการตรวจที่ห้องตรวจอายุรกรรม ผลการตรวจปัสสาวะไม่พบสารเมาเมฟตามีน ผู้ร้องได้เคยร้องเรียนโรงพยาบาลผู้ถูกร้องต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยให้ยุติเรื่องร้องเรียนแล้ว เนื่องจากไม่ปรากฏว่ากรณีดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การที่พนักงานรักษาความปลอดภัยของผู้ถูกร้องเข้ามาควบคุมตัวผู้ร้องในระหว่างการรักษา เป็นการกระทำหรือการละเลยการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การกระทำใดที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรตามที่กฎหมายบัญญัติ ผู้ร้องมีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่โรงพยาบาลลำปาง ตั้งแต่ปี [REDACTED] โดยแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรควิติกั้งวัล มีประวัติการใช้ยาเมฟตามีนและบุหรี่ ผู้ร้องเข้ารับการรักษาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เนื่องจากมีไข้ มีน้ำมูก และแพลงเนื่องจากถูกสูบบุหรี่ ผู้ร้องได้รับการตรวจในห้องนัดวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และในขณะรอห้องตรวจที่ฝ่ายอายุรกรรม ผู้ร้องเข้าห้องตรวจของแพทย์ซึ่งเป็นแพทย์หญิงก่อนได้รับอนุญาต เจ้าหน้าที่ห้องตรวจเกรงว่า อาจเกิดเรื่องไม่คาดคิดได้ จึงได้เรียกพนักงานรักษาความปลอดภัยของผู้ถูกร้องระงับเหตุ ผู้ร้องเล่าเรื่องยืดยาว สรุปใจความสำคัญไม่ได้ และติดต่อบาดาลไม่ได้

แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเฉียบพลัน สันนิษฐานว่าอาจเกิดจากยาที่ผู้ร้องมีประวัติการใช้ ประกอบกับขณะนั้นยังติดต่อญาติไม่ได้จึงนัดยาให้ส่งบและให้ผู้ร้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง ต่อมาภายหลังเมื่อติดต่อญาติของผู้ร้องได้ ญาติได้ปฏิเสธการรักษา แพทย์จึงออกใบบันด์ให้ผู้ร้องเพื่อติดตามรักษาอาการอย่างต่อเนื่อง หลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องทำหนังสือร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลผู้ถูกร้อง และเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องอ้างว่าได้พากลุ่มตาของผู้ร้องไปรักษาที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง ผู้ร้องจึงถือโอกาสเข้าพบผู้อำนวยการที่โรงพยาบาลผู้ถูกร้อง เพื่อสอบถามกรณีที่ผู้ร้องเคยร้องเรียนปัญหาการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ร้องสามารถใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือสิทธิสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาล (บัตร สป.) และไม่ได้สำรองจ่ายเงินแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นว่า การกระทำของพนักงานรักษาความปลอดภัยของผู้ถูกร้อง มีได้กระทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร เนื่องจากเป็นมาตรการป้องกันเพื่อความปลอดภัยของแพทย์และผู้เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามสภากาชาดไทยที่ได้รับมอบหมาย กรณีดังกล่าวจึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้วานพนักงานรักษาความปลอดภัยของผู้ถูกร้อง ได้ละเมิดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายโดยหน่วงเหนี่ยวผู้ร้องอันเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง เห็นควรยุติเรื่อง

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๔ (๑๔) เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กัญจนรินทร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี
นางปรีดา คงแป้น	นายวสันต์ ภัยหลีกสี
นางสาวศยามล ไกยรวงค์	
นางสาวปิติกัญจน์ สิทธิเดช	

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ